

HOPPIDILLAN

Kølna sera skjótt í vatni

Jón Bjarnason, svimjivenjari, telist sjálvur millum teirra, sum hava lopið á blámann. Men hann leggur áherslu á, at fólk mugu ansa sær, tá hetta verður gjørt

Jákup Mørk

Jón Bjarnason sigur fyrst og fremst, at hann als ikki vil mæla fólki frá at leypa á sjógv, tí hann hevur ongan hug at taka stuttleikan frá fólki.

Men hann leggur afturat, at vit mugu nýta vit og skil, og honum dámar tað als ikki, um talan er um drukkin fólk ella smábørn, sum fara á blámann.

- Vit hava nakrar mekanismur í kroppinum, sum gera, at vit tola kulda. Men fyri tað fyrsta, so rigga hesar als ikki hjá fullum fólki. Og fyri smábørn er galdandi, at tey hava eina stóra kropsflatu í mun til vektina, og tí kólna tey nógv skjótari, enn vaksin fólk gera.

Og kólnar kroppurin bara eitt sindur, so er stórusandi á ferð, sigur Jón Bjarnason.

- Bara kropshitin fer eini

tvey stig niður, so koma vit í støður, har vit missa førleika at brúka armar og bein. Og kanst tú ikki tað, so sigur tað seg sjálvt, at tú ert í vanda fyri at drukna. Og fellur kropshitin niður á 32 stig, so missir tú vitið.

- Og tú skalt minnast til, at tað gongur øgiliga skjótt at missa kropshita, tá tú ert í køldum vatni. Í mun til kalda luft, so tekur tað bara 1/32 part av tíðini at køla kroppin í køldum vatni. Vanliga verður sagt, at tað er 50% møguleiki hjá einum vanligum manni at svimja 50 metrar í køldum sjógvi, uttan at fáa hypotermia, sum tað eitur, tá kroppurin gerst ov kaldur. Tað gongur bara ein minuttur ella so, áðrenn kroppurin gerst ov keldur, og hjá einum fullum persóni, har vanligu verjumechanismurnar ikki rigga, kann



spurningurin væl verða um sekund, áðrenn tað gongur galið.

- Og so vil eg sjálvandi eisini heita á fólk um at lata vera við at loypa á sjógv, um

tað er myrkt. Tað sigur seg sjálvt, at tá verður trupult hjá øðrum at leita eftir tær,

um illa vil til. Tað er logikkur fyri líkkur, sum vit taka til, sigur Jón Bjarnason.

Óttast vanlukku

Vaktleiðarin á politistøðini í Havn sigur, at tey tíbetur ikki hava merkt nakað til hoppi- bylgjuna, men hann viðgongur, at tey viðhvørt krympa tær á politistøðini

Jákup Mørk

Um vikuskiftið sóust onkra staðni bíðirøðir uttan fyri vertshús. Og bíðirøðirnar vóru also ikki fyri at sleppa inn á vertshúsið, men fyri at sleppa at leypa á blámann. Og hetta er nakað, sum tey ikki eru heilt álvulig við á politistøðini.

- Eg má siga, sum er, at eg krympið tærnar viðhvørt. Serliga er tað, tá fólk kenna seg trýst til at gera tað. Og so er spurningurin eisini, hvussu eitt nei verður virt hjá teimum, sum eggja til at leypa, sigur Halgrím Hansen, vaktleiðari á politistøðini í Havn.

Spurdur, um íkomna hoppidillan gevur lögreglu-

ni eyka arbeiði við at halda eyga við fólki, sigur Hallgrím, at tað ger hon ikki.

- Vit Hava ikki lagt seg eftir hesum sum serstakt fyribrygdi. Men vit vita sjálvandi, at hetta er nakað, sum rørir seg, og vit eru eisini til reiðar at seta inn, um tað gerst neyðugt. Hetta er tó nakað, sum hendir um alt landið, og tí er vónleyst hjá okkum at halda eyga við øllum, sigur Hallgrím Hansen.

Hann leggur tó dent á, at tað serliga eru tvey viðurskifti – myrkur og rúsdrekka – sum gera, at hann kann óttast eina vanlukku.

- Tað ger tað sjálvandi eyka trupult, um nakað er áfatt, meðan myrkt er. Tá

er nógv verri at leita, og tí kann vera truplari at fyribygja eini vanlukku. Og sjálvandi er tað ikki nakað gott hugskot, um fólk eru rúsað, tá tey ætla sær at leypa, sigur vaktleiðarin.

Hann vil tó á ongan hátt frámæla fólki at loypa á blámann.

- Eg haldi bara, at fólk skulu hugsa seg væl um. Undir skipaðum viðurskiftum, so er hetta eingin trupulleiki, og ikki minst er týðningarmikið, at tú ikki ert einsamøll ella –mallur. Tá ein skal filma, so eru sjálvandi minst tvey til staðar, men tú kanst eisini yvirmeta, hvat ein einsamallur persónur kann gera, um illa ber til, sigur Hallgrím Hansen.



Hóskvøldið sóust nógv fólk uttan fyri Glitnir í Havn. Og tey tóktust also ikki at vera á veg inn í barrina

Mynd: Remi á Kamarinum